

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 96.207 van 7 juni 2001
in de zaak A. 94.630/VII-22.375.**

In zake : Georges FRANCO,
die woonplaats kiest bij
advocaten J. GHYSELS en P. FLAMEY,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat A. CLABOTS,
kantoor houdende te HASSELT,
Leopoldplein 8

verzoekende partij in tussenkomst :

de c.v.b.a. INTERCOMMUNALE VOOR VERWIJDERING
EN VERWERKING VAN VASTE AFVALSTOFFEN (IVVVA),
gevestigd te MAASMECHELEN,
Kringloopstraat 1.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Georges FRANCO
op 17 augustus 2000 heeft ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van :

1. het besluit van 9 mei 2000 van de Vlaamse minister
van leefmilieu en landbouw waarbij aan de c.v.b.a.
INTERCOMMUNALE VOOR VERWIJDERING EN VERWERKING VAN
VASTE AFVALSTOFFEN (I.V.V.V.A.) een individuele
afwijking wordt verleend op de verbodsbepalingen
van artikel 5.2.4. van het besluit van de Vlaamse
regering van 17 december 1997 tot vaststelling van
het Vlaams reglement inzake afvalvoorkoming en -
beheer.
2. het besluit van 2 juni 2000 van de Vlaamse minister
van leefmilieu en landbouw waarbij het beroep dat
de c.v.b.a. INTERCOMMUNALE VOOR VERWIJDERING EN

VERWERKING VAN VASTE AFVALSTOFFEN (I.V.V.V.A.) had ingesteld tegen het besluit van 2 december 1999 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg houdende het verlenen van de vergunning voor het verder exploiteren van een stortplaats gelegen aan de Dornerstationstraat te Maaseik, gegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt gewijzigd in de zin dat de gevraagde vergunning wordt verleend voor een termijn van vijf jaar;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 5 maart 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 maart 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. VANHORENBEKE die, loco advocaten J. GHYSELS en P. FLAMEY verschijnt voor de verzoeker, van advocaat A. CLABOTS, die verschijnt voor de verwerende partij en van advocaat F. VER BERNE, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
P. SOURBRON;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Rechtspleging

Overwegende dat de c.v.b.a. I.V.V.V.A.
vraagt om in het geding te mogen tussenkomen; dat de
desbetreffende beslissing van de raad van bestuur van de
vennootschap evenwel slechts gewag maakt van een tus-
senkomst in de procedures ingeleid door de stad Maaseik;
dat die beslissing derhalve niet dienstig is om tussen
te komen in de vordering ingeleid door de verzoeker; dat
het verzoek tot tussenkomst bijgevolg als onontvankelijk
dient te worden afgewezen;

2. Feitelijke gegevens van de zaak

Overwegende dat de feitelijke toedracht van
de zaak zich in de huidige stand van het geding als
volgt aandient :

2.1. De c.v.b.a. INTERCOMMUNALE VOOR VERWIJDERING
EN VERWERKING VAN VASTE AFVALSTOFFEN (I.V.V.V.A.)
exploiteert sinds 1986 een stortplaats (van categorie 2)
aan de Dornerstationstraat te Maaseik, op percelen
kadastraal bekend onder 3de Afdeling, Sectie D, nrs.
534/A4, 534/M3 en 534/Z3.

De gestorte afvalstoffen dienen klaarblijke-
lijk ter opvulling van een oude grindgroeve.

De exploitant beschikt over een vergunning
tot reliëfwijziging verleend bij besluit van 28 maart

1985 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg.

Tevens zijn met betrekking tot de exploitatie van de stortplaats verschillende vergunningen verleend.

De meest recente milieuvergunningen liepen af op 1 januari 2000 (meer concreet gaat het daarbij over een vergunning voor de verdere exploitatie van de stortplaats verleend bij besluit van 30 november 1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg en een vergunning voor het veranderen van de vergunde stortplaats verleend bij besluit van 6 februari 1997 van dezelfde overheid).

Ten slotte dient opgemerkt te worden dat bij besluiten van 30 juni 1998 en 2 april 1999 van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling aan de c.v.b.a. I.V.V.V.A. afwijkingen zijn verleend op de door artikel 5.2.4 van het besluit van 17 december 1997 van de Vlaamse regering tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake afvalvoorkoming en -beheer (Vlarea) vastgestelde stortverboden voor bepaalde afvalstoffen.

De betrokken percelen zijn gelegen in een gebied dat door het gewestplan Limburgs Maasland, vastgesteld bij koninklijk besluit van 1 september 1980, is bestemd tot landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

2.2. Op 27 juli 1999, dus vóór het verstrijken van de lopende milieuvergunning(en), dient de c.v.b.a. I.V.V.V.A. bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg een aanvraag in strekkende tot het hernieuwen van de vergunning voor de bestaande stortplaats. Tot het voorwerp van die aanvraag behoren in concreto :

- het exploiteren van een stortplaats voor het storten van de volgende afvalstoffen :

- "1. Niet gevaarlijke huishoudelijke afvalstoffen;
2. Niet gevaarlijke bedrijfsafvalstoffen die vergelijkbaar zijn met huishoudelijke afvalstoffen;
3. Niet gevaarlijke bijzondere afvalstoffen

Huishoudelijke afvalstoffen : het storten van de restfractie van de gewone huisvuilophaling bij particuliere gezinnen wanneer er zich problemen voordoen met de verbrandingsoven. Het betreft hier het huisvuil van geheel Limburg.

Grofvuil afkomstig van de containerparken : huishoudelijke afvalstoffen die wegens hun omvang of gewicht niet meegegeven kunnen worden met de gewone huisvuilophaling, maar die naar het containerpark gebracht worden. Van hieruit worden deze dan naar de stortplaats afgevoerd. Het betreft het grof vuil afkomstig van containerparken van geheel Limburg.

Afval afkomstig van de gemeentelijke diensten : afval dat voortkomt uit de normale werking van een gemeentelijke overheid en dat vergelijkbaar is met huishoudelijk afval.

Afval afkomstig van containerdiensten : afvalstoffen afkomstig van ambachtelijke of industriële activiteiten, maar die omwille van hun aard, herkomst en samenstelling en overeenkomstig het afvalstoffen-decreet vergelijkbaar zijn met huishoudelijke afvalstoffen.

Afval afkomstig van particulieren : huishoudelijke afvalstoffen die wegens hun hoeveelheid niet op het containerpark aanvaard worden (vb. meer dan 1 m³) kunnen rechtstreeks door particulieren gestort worden (slechts uitzonderlijk).

Afdek materiaal : materiaal dat als afdek materiaal kan gebruikt worden voor het stort. Hiervoor wordt gebruikt : zuivere grond, assen (afkomstig van de verbrandingsoven van de Intercommunale Regionale Milieuzorg).

Slib : zuiveringsslib afkomstig van :

- vetvangers van huishoudelijke aard;
- het normaal onderhoud van openbare rio-leringsnetten;
- het biologisch behandelen van afvalwater en rioolwater. Deze worden enkel toegelaten op voorwaarde dat de samen-stelling van het slib voldoet aan de normen.

Puin, afbraakmateriaal met inbegrip van asbestce-ment"

- het lozen van percolaatwater afkomstig van de stort-plaats via de riolering;

- een installatie voor de productie van electriciteit met een geïnstalleerd elektrisch vermogen van 2 x 500 kW;
- twee gasmotoren van elk 500 kW.

2.3. Tijdens het openbaar onderzoek van de aanvraag worden twee bezwaarschriften, waaronder één collectief bezwaarschrift ondertekend door 316 personen, ingediend.

2.4. Met een besluit van 2 december 1999 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg de gevraagde vergunning.

De vergunning wordt echter slechts verleend voor een termijn van zes maanden die aanvangt op 1 januari 2000 en eindigt op 30 juni 2000 (aldus valt de einddatum van de verleende milieuvergunning samen met de einddatum van de op 2 april 1999 verleende afwijking op de stortverboden van het Vlarea-besluit).

Tevens wordt als bijzondere vergunningsvoorwaarde opgelegd dat de eindafdekking van de stortplaats volledig uitgevoerd dient te zijn tegen de einddatum van de vergunning (artikel 4, § 2, 2., van het deputatiebesluit).

2.5. Op 29 december 1999 tekent de c.v.b.a. I.V.V.V.A. bij de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw beroep aan tegen de beslissing van de bestendige deputatie.

Op de eerste plaats kan de intercommunale niet akkoord gaan met de korte vergunningstermijn.

De beroepsindiener suggereert in dat verband een "realistische" vergunningstermijn van vijf à zes jaar.

Ten tweede kan de exploitant evenmin instemmen met de (samenhangende) verplichting tot afwerking van het volledige stort; een te snelle afdekking zou na

verloop van tijd aanleiding kunnen geven tot milieuproblemen.

2.6. In het kader van de beroepsprocedure worden verschillende adviezen verleend :

(a) in het advies van 19 januari 2000 van de afdeling stedenbouwkundige vergunningen wordt het volgende meegedeeld :

"Het beroepschrift heeft betrekking op elementen die geen impact op de ruimtelijke ordening hebben. Voor zover als nodig kan worden verwezen naar het in eerste aanleg door de provinciale afdeling R.O.H.M. uitgebrachte stedenbouwkundig advies."

(b) het advies van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) van 11 februari 2000 is gunstig voor de aanvrager. Er wordt namelijk een vergunningstermijn van vijf jaar voorgesteld.

(c) op 16 februari 2000 deelt de Vlaamse Milieumaatschappij mee dat haar advies niet vereist is omdat "het beroepschrift geen betrekking heeft op het lozingsaspect".

(d) op 29 februari 2000 adviseert het bestuur milieuvergunningen eveneens om de vergunning te verlenen voor een termijn van vijf jaar.

(e) de gewestelijke milieuvergunningscommissie sluit zich op 6 maart 2000 aan bij het voorstel om de vergunningstermijn op vijf jaar te brengen.

2.7. Intussen, meer bepaald op 8 maart 2000, heeft de c.v.b.a. I.V.V.V.A. een nieuwe individuele afwijking gevraagd op de door Vlarea vastgestelde stortverboden.

Er wordt gevraagd dat de stortplaats aan de Dornerstationstraat te Maaseik de volgende twee jaar gebruikt mag worden voor het storten van huishoudelijke afvalstoffen, gesorteerd brandbaar grofvuil, gesorteerde brandbare en/of recupereerbare afvalstoffen voortkomende uit het onderhoud door gemeentelijke diensten en gesorteerde brandbare en/of recupereerbare bedrijfsafvalstoffen. Luidens de motivering van het verzoek zou de afwijking op het stortverbod noodzakelijk zijn om de afvoer van het Limburgs huisvuil te verzekeren in het geval dat de verbrandingsoven te Houthalen-Helchteren niet in werking is. Voorts wordt gewezen op de resterende capaciteit van het stort.

2.8. Op 10 april 2000 adviseert OVAM gunstig over de gevraagde afwijkingen.

2.9. Met het eerste bestreden besluit wordt aan de betrokken intercommunale een individuele afwijking verleend op de stortverboden van artikel 5.2.4 van Vlarea.

Die afwijking geldt tot 31 maart 2001.

2.10. Vervolgens wordt uitspraak gedaan over het hangende administratief beroep met betrekking tot de ingediende milieuvergunningsaanvraag.

Met het tweede bestreden besluit wordt dat beroep gegrond verklaard en wordt het beroepen deputatiebesluit gewijzigd in die zin dat de gevraagde vergunning wordt verleend voor een termijn van vijf jaar en de uiterlijke termijn voor het voltooien van de eindafdekking wordt gebracht op 2 december 2004;

3. Gegrondheid van de vordering gericht tegen het tweede bestreden besluit

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Ernstig middel

3.1.1. Standpunten van de partijen

Overwegende dat de partijen de volgende argumenten ontwikkelen :

3.1.1.1. Het **derde middel** werpt o.m. de schending op van artikel 43, § 7, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996.

Gesteld wordt o.m. dat het begrip "goede ruimtelijke ordening", zoals gedefinieerd in de bedoelde decreetbepaling, wordt miskend, omdat het bestreden besluit niet motiveert waarom de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet is overschreden, en in dat besluit "evenmin een overweging terug te vinden is omtrent de verstoring van de voorziene verweving van functies met de te realiseren bestemming in de onmiddellijke omgeving".

Ten slotte wordt nog aangevoerd dat de opgegeven motivering "niet consistent en kennelijk onjuist is". De zogenaamde korte periode voor de opvulling is in tegenstrijd met een vergunningstermijn

van vijf jaar, en er valt niet in te zien "hoe opvulling met stortmaterialen de bestemming landbouwgebied kan realiseren".

3.1.1.2. De verwerende partij repliceert in haar nota dat de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening blijkt "uit de bouwvergunning waarnaar verwezen werd door de bevoegde ambtenaar", dat de milieuvergunning werd afgeleverd rekening houdend met die bouwvergunning, en dat "de goede ruimtelijke ordening verzekerd (zal) worden door de opvulling van een wederrechtelijk opgericht gat, met een afdekkingslaag die volkomen in overeenstemming zal zijn met het landschappelijk waardevol agrarisch gebied";

3.1.2. Bespreking van het derde middel

Overwegende dat de bovenstaande argumenten als volgt worden beoordeeld :

3.1.2.1. De betrokken percelen liggen krachtens het gewestplan in landschappelijk waardevol agrarisch gebied (zie punt 2.1 hierboven).

Het bestreden besluit gaat er van uit dat de uitbating van de betrokken stortplaats onverenigbaar is met deze bestemming, doch maakt toepassing van artikel 43, § 7, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996.

Dit wordt als volgt gemotiveerd :

"Overwegende dat overeenkomstig artikel 43, § 7 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, de vergunningverlenende overheid voor zonevreemde bedrijven afwijkingen kan verlenen op de voorschriften van de gewestplannen;

Overwegende dat er voor de betreffende inrichting een bouwvergunning werd afgeleverd op 28 maart 1985 en dat het een hernieuwing van de milieuvergunning van de inrichting betreft zoals bedoeld in

artikel 43, § 8, e), eerste gedachtenstreepje, van het bovenvermeld decreet;

Overwegende dat de ruimtelijke ordening niet wordt geschaad doordat slechts een korte periode nodig is voor het realiseren van het opvullen van de bestaande put en anderzijds het realiseren van de nabestemming van de inrichting er op gericht is de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving te verwezenlijken";

3.1.2.2. Het ingeroepen artikel 43, § 7, bepaalt :

"De overheden die krachtens het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning moeten beslissen over milieuvergunningsaanvragen kunnen bij het verlenen van de milieuvergunningen afwijken van de bepalingen van het ontwerp-gewestplan en het gewestplan op voorwaarde dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad. Dit betekent onder meer dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort. Het naleven van bovenvermelde voorwaarden moet blijken uit de motivering van de beslissing over de milieuvergunningsaanvraag.

Wanneer de ruimtelijke ordening wordt geschaad kunnen de overheden rekening houden met de termijn die er nodig is om de betrokken inrichting te herlocaliseren, met een maximum van 5 jaar."

Deze bepaling schrijft dus voor dat uit de motivering van het desbetreffende besluit moet blijken, ten eerste, dat door de betrokken exploitatie de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden, en, ten tweede, dat de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort.

Het lijkt aldus geenszins te volstaan dat alleen gemotiveerd wordt dat de inrichting "de goede ruimtelijke ordening" in de gewone betekenis van dit begrip, niet schaadt.

3.1.2.3. In casu rept de motivering niet over de draagkracht van het betrokken agrarisch gebied, noch

over de gevolgen van het storten van allerlei afvalstoffen op dat gebied.

Dat slechts een korte periode nodig is om de bestaande put op te vullen is nietszeggend met betrekking tot de implicaties van de stortvergunning op dat agrarisch gebied.

Ook is helemaal niet duidelijk wat bedoeld wordt met "het realiseren van de nabestemming van de inrichting".

Indien de nabestemming van de betrokken percelen -bedoeld wordt dan wellicht de bestemming agrarisch gebied- beoogd wordt, dient vastgesteld te worden dat geenszins duidelijk is hoe het storten van afvalstoffen die bestemming realiseert.

Hierbij dient genoteerd te worden dat het betrokken gebied geen ontginningsgebied met nabestemming agrarisch gebied is, doch een puur, bovendien landschapelijk waardevol, agrarisch gebied.

3.1.2.4. De betrokken motivering gaat ook geheel voorbij aan het feit dat op 240 meter van de inrichting een recreatiegebied is gelegen.

Nochtans vereist artikel 43, § 7, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, zoals hoger gesteld, een motivering met betrekking tot de vraag of de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort.

3.1.2.5. Vermits de meervermelde decreetbepaling duidelijk voorschrijft dat de desbetreffende motivering uit de beslissing over de milieuvergunningsaanvraag moet blijken, kan de verwerende partij niet dienstig verwijzen naar de verleende bouwvergunning.

Bovendien lijkt uit het bestreden besluit te moeten worden afgeleid dat er gestort wordt tot drie meter boven het maaiveld, zodat op het eerste gezicht

moeilijk valt in te zien hoe de volledige realisering van het stort in overeenstemming is met de bestemming landschappelijk waardevol gebied.

3.1.2.6. Uit het bovenstaande volgt dat het middel ernstig is;

3.2. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

3.2.1. Standpunten van de partijen

Overwegende, met betrekking tot de tweede schorsingsvoorwaarde, dat de verzoeker o.m. geurhinder, hinder door zwerf- en waaivuul, stofhinder, verkeershinder, verontreiniging van het grondwater en overlast door zwermen meeuwen en kraaien, die zich te goed doen aan zijn fruitbomen, vreest;

Overwegende dat de verwerende partij daar tegenover stelt dat de verzoeker woont op ongeveer 500 meter van de stortplaats, dat de aangevoerde nadelen niet zijn aangetoond, mede gelet op de opgelegde vergunningsvoorwaarden, en dat ook zonder het bestreden besluit de stortplaats aanwezig blijft;

3.2.2. Bespreking

Overwegende dat deze argumenten als volgt worden beoordeeld :

Uit de voorliggende gegevens van de zaak blijkt dat de verzoeker inderdaad op een vrij grote afstand van de inrichting woont, te weten op ongeveer 500 meter.

Dit feit moet echter worden gerelativeerd, vooreerst omdat tussen verzoekers woning en de inrichting geen bebouwing blijkt voor te komen.

Bovendien moet rekening gehouden worden met de aard van de inrichting : een stortplaats van categorie 2, m.a.w. een klasse 1-inrichting.

In tegenstelling tot hetgeen de verwerende partij aanvoert, blijkt het beschikkend gedeelte van de bestreden vergunning geen bijzondere uitbatingsvoorwaarden op te leggen.

In redelijkheid moet dan ook geoordeeld worden dat het risico dat de aangevoerde nadelen zich zullen voordoen reëel is, en dat die nadelen ernstig zijn en gelet op de aard ervan moeilijk te herstellen.

Dat het in casu de hernieuwing van een vergunning betreft, en dat derhalve de stortplaats er reeds is, doet aan die vaststelling geen afbreuk. De gebeurlijke niet-hernieuwing van de vorige vergunning houdt immers in dat geen afvalstoffen meer zouden mogen gestort worden, daar waar het bestreden besluit een vergunning verleent tot 2 december 2004.

Ook de tweede schorsingsvoorwaarde is dus vervuld;

4. De vordering gericht tegen het eerste bestreden besluit

Overwegende dat met het eerste bestreden besluit aan de c.v.b.a. I.V.V.V.A. een afwijking werd toegestaan op de verbodsbepalingen tot storting vervat in artikel 5.2.4 van het besluit van de Vlaamse regering van 17 december 1997 tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake afvalvoorkoming en -beheer; dat deze toelating onwerkbaar en onuitvoerbaar is ten gevolge van de schorsing van de tenuitvoerlegging van de milieuvergunning voor de uitbating van de stortplaats, die het voorwerp uitmaakt van het tweede bestreden besluit; dat

bovendien door de verzoeker geen nadelen werden aangevoerd die specifiek betrekking hebben op het eerste bestreden besluit; dat de vordering in zoverre gericht tegen het eerste bestreden besluit derhalve moet worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de c.v.b.a. I.V.V.V.A. wordt niet ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 2 juni 2000 van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw waarbij het beroep dat de c.v.b.a. INTERCOMMUNALE VOOR VERWIJDERING EN VERWERKING VAN VASTE AFVALSTOFFEN (I.V.V.V.A.) had ingesteld tegen het besluit van 2 december 1999 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg houdende het verlenen van de vergunning voor het verder exploiteren van een stortplaats gelegen aan de Dornerstationstraat te Maaseik, gegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt gewijzigd in de zin dat de gevraagde vergunning wordt verleend voor een termijn van vijf jaar;

Artikel 3.

De vordering wordt voor het overige verworpen.

Artikel 4.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Artikel 5.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van het verzoek tot tussenkomst, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij in tussenkomst.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven juni tweeduizend en een, door :

de H. R. STEVENS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. WIJNANTS	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

R. STEVENS.